

Pohádka O čarovné studánce

V jedné vesnici za kostelem, v údolíčku u kapličky, byla krásná, né moc hluboká studánka a do té, když jste se podívali, viděli jste svůj obraz. Voda byla krásně čistá a dalo se z ní napít. A ta studánka byla krásně průhledná, voda se tam dostávala z nedalekého potůčku. Byla velice chutná a každý si ji pochvaloval. Lidé, kteří sem dojížděli a studánku navštěvovali, do ní házeli mince a pili z ní. O té studánce si každý široko daleko vyprávěl. Nedaleko té studánky byl hluboký les a v něm pobíhala zvířátka.

Ta studánka ale nebyla jen tak obyčejná, byla něčím zvláštní. Kdo se z ní totiž napil, byl očarovaný. Každý si o té studánce vyprávěl, kolovaly o ní různé příběhy, ale většinou tomu lidé moc nevěřili. Ovšem né každý byl očarovaný, jen ten, kdo se špatně zachoval. Nedej bože, kdyby ale někdo studánce ublížil, hned se mu stane něco nepředvídatelného. Lidé to věděli, hodně takových už to zažilo, a tak si o tom povídali a kolem studánky chodili raději po špičkách, div se před ní neklaněli. Však taky měla velkou moc, člověku nedostupnou, uměla totiž čarovat.

Až jednou šli kolem studánky tři chlapci a dostali ohromnou žízeň, protože byli z té své cesty tuze vyprahlí, a tak se rozhodli, že se napijí. Dívali se do studánky a viděli až na dno, byly tam stříbrné mince, které tam lidé házeli, to když si přáli nějaké přání, aby se jim vyplnilo.

Ale chlapci se nechtěli jen napít, jeden se snažil vylovit ze studánky stříbrné mince, aby si polepšil, a to se studánce nelíbilo. Strkal tam ručku a lovil a lovil, dokud nevylovil každičkový penízek, který se uvnitř studánky skrýval. Ta najednou zela prázdnotou, a byla v ní jen voda.

První chlapec se díval do vody, a místo svého obrazu najednou spatřil obraz hrůzostrašně vypadajícího bílého medvěda.

Druhý chlapec se napil, nabíral svýma rukama vodu a po hrstkách ji srkal, třetí chlapec také pil. Jenže to byli kluci neposlušní, kteří dělali všude neplechu. Jeden se snažil do studánky místo mincí, které první kluk vzal, naházet kameny. Kameny však byly od hlíny, a tak vodu zkalily. Najednou se ve studánce objevil opět obraz, tentokrát hnědého medvěda. Druhý kluk se zalekl, ale myslel, že se mu to zdá. Ti kluci si ničeho nevážili a chovali se ošklivě k přírodě, a tak se příroda snažila bránit. Třetí kluk do studánky najednou začal plivat, a to už se studánce nelíbilo. I tomuhle nezbedovi se ve studánce objevil obraz. Z hladiny studánky na něj koukal strašný černobílý medvěd.

Najednou se ve studánce zablesklo a z dětí se náhle stali tři malí medvědi, kteří pobíhali sem a tam. Utíkali do vesnice, jenže rodiče je nepoznali, lidé se jich báli, a tak jim nezbylo, než se ukrývat v lese.

Neměli to jednoduché, museli si sami shánět potravu a každičká studánka, ze které se chtěli napít, si pošeptala, co té první studánce udělali, a tak se před medvědy studánky vždy uzavřely. Medvědí děti měly nesmírnou žízeň a hlad a mrzly v lese, přikrývaly se listím a nařikaly, co se jim to stalo. Netušily, že svým ošklivým chováním, kterého se dopustily na studánce, se samy vytrestaly.

Prosily ostatní zvířátka, aby jim dala doušek vody a něco k snědku, jenže zvířátka už slyšela, jak se zachovaly děti ke studánce a rozhodla se bránit svůj les, vždyť i ona pila ze studánky, a proto bránila svoji vodu a potravu.

A tak medvědí děti pobíhaly po lese, od studánky ke studánce. Potoky byly znečištěné, z těch se pít nedalo. Bloudily od jednoho konce lesa ke druhému v naději, že se nějaká studánka slituje, a dá jim vodu.

Medvíďata pobíhala po lese, plynul den za dnem a ona byla stále hladovější. Až jednoho dne přišla ke skále, kde byla studánka, a ta jim zůstala otevřená.

Medvíďata se chtěla napít, už už natahovala krky, ale najednou se před nimi zavřela.

„Co je to za čáry, proč nás nenecháš, studánko, napít?“ zeptalo se medvíďe.

„Víte vy vůbec, co jste způsobila naší kamarádce studánce?“ ozvala se ta studánka. „Jeden z vás z ní peníze vzal, druhý do ní házel kameny a třetí do ní plival. Sami jste se vytrestali, kluci, musíte poprosit o odpuštění, jedině tak se z vás stanou zase normální děti.“

„Nebudeme se omlouvat, nic jsme neprovedli,“ ozval se drze jeden z kluků.

„Copak si nevzpomínáte?“ poučovala je studánka. „Udělal jste něco strašného, proto vás studánka začarovala. Voda je vzácná, je určena pro lidi a zvířata na pití, s vodou se musí šetřit, je to dar, kterého si každý musí vážit. Vy jste si vody nevážili, proto jste se takhle vytrestali.“

„A kde se máme omluvit?“ zeptali se chlapci.

„U studánky, kde jste tohle všechno způsobili,“ zašeptala studánka.

A tak se děti, proměněné v medvědy, vydaly ke studánce, kde napáchaly tolik škody.

Klekly si a začaly studánku prosit o odpuštění... Jakkak to s těmi kluky asi dopadne...?

Děti, co myslíte? Pomůžete jim?

